

Sanja Vulić
Zagreb

PRILOG IZRADBI KONTRASTIVNE GRAMATIKE
GRADIŠĆANSKOHRVATSKOGA KNJIŽEVNOGA JEZIKA I
SUVREMENOGA HRVATSKOGA KNJIŽEVNOGA JEZIKA NA
PRIMJERU TVORBE RIJEČI

UDK: 811.163.42 (436.3=163.42:497.5)'366

Rad primljen za tisak 2. 4. 2004.

Čakavska rič, Split, 2004, br. 1

Izvorni znanstveni članak

Original scientific paper

Recenzenti: Josip Lisac, Joško Božanić

U radu se uspoređuju neke rječotvorbene značajke gradišćanskohrvatskoga književnoga jezika, koji je glavninom temeljen na čakavskom narječju, i suvremenoga hrvatskoga književnoga jezika. Izdvajaju se primjeri iz sufiksalne, prefiksalne, prefiksarno-sufiksalne, složene i složeno-sufiksalne tvorbe imenica, sufiksalne tvorbe pridjeva i oblikovanja glagolskih pridjeva, zatim sufiksalne tvorbe glagola od imenica, glagola od pridjeva i glagola od glagola, pa prefiksalne i prefiksarno-sufiksalne tvorbe glagola, te na kraju prefiksalne tvorbe priloga. Navode se najčešći uzroci pojedinih razlika.

Uvod

Hrvati kao narod u cjelini, uključujući domovinu i dijasporu, imaju dva službeno priznata književna jezika. Naravno, prvi od njih jest suvremeni hrvatski književni jezik koji je u službenoj uporabi u državi Hrvatskoj, zatim u Hrvata u Bosni i Hercegovini, a kao svoj materinski književni jezik prihvaća ga i glavnina hrvatske dijaspore. Drugi hrvatski književni jezik jest gradišćanskohrvatski književni jezik. Za razliku od suvremenoga hrvatskoga književnoga jezika koji je temeljen na novoštokavskim dijalektima štokavskoga narječja,

gradišćanskohrvatski književni jezik većim je dijelom temeljen na čakavskom narječju, premda pod znatnim utjecajem književnoga jezika u Hrvatskoj. Gradišćanskohrvatski je književni jezik priznat u austrijskoj pokrajini Gradišće kao drugi službeni jezik, pa se Hrvati te pokrajine imaju pravo njime služiti u administraciji, sudstvu i školstvu. Doduše, u praksi su ta prava znatno manja nego na papiru, ali ipak ostaje činjenica da je taj književni jezik službeno priznat. To je nastavni jezik u dvojezičnim školama, a također i u inim školama u Gradišću gdje se hrvatski podučava samo kao jedan od jezika. Usto, to je službeni liturgijski jezik Crkve u gradišćanskim Hrvatima. To je i jezik gradišćanskohrvatskoga tiska, gradišćanskohrvatske književnosti i gradišćanskohrvatskoga kazališta. Zbog toga se pisana djela na tom jeziku ne smatraju dijalekatnom književnošću nego književnošću na gradišćanskohrvatskom književnom jeziku. Kao svoj književni jezik priznaju ga i zapadnomađarski Hrvati, a dijelom i Hrvati u Slovačkoj.

U cilju normizacije gradišćanskohrvatskoga književnoga jezika izrađeni su rječnici i gramatika toga jezika. Tako je 1982. objavljen *Nimško-gradišćanskohrvatsko-hrvatski rječnik*, a 1991. godine *Gradišćanskohrvatsko-hrvatsko-nimški rječnik*. Već je po naslovima tih dvaju rječnika vidljivo da oba sadržavaju leksičku građu ne samo gradišćanskohrvatskoga nego i suvremenoga hrvatskoga književnoga jezika. Usto je g. 1999. objelodanjen terminološki *Pravni rječnik nimško-gradišćanskohrvatski* te *Pravni rječnik gradišćanskohrvatsko-nimški* autora Rudolfa Tomšića. Za razliku od rječnika iz 1982. i 1991., dva sveska pravnoga rječnika ne sadrže građu iz suvremenoga hrvatskoga književnoga jezika.

Najnoviji priručnik gradišćanskohrvatskoga jezika jest *Gramatika gradišćanskohrvatskoga jezika* iz g. 2003., koja je objavljena u nakladi Znanstvenoga instituta Gradišćanskih Hrvatov u gradu Željeznu, glavnom gradu austrijske pokrajine Gradišće. U toj su Gramatici tek usputno učinjene neke usporedbe sa suvremenim hrvatskim književnim jezikom, pa će u budućnosti biti potrebno izraditi kontrastivnu gramatiku suvremenoga hrvatskoga književnoga jezika (dalje u tekstu hkj.) i gradišćanskohrvatskoga književnoga jezika (dalje u tekstu ghkj.). Ovom prigodom donosimo tek kraći prilog izradbi takve gramatike na primjeru tvorbe riječi, i to na primjerima sufiksalne tvorbe imenica, prefiksalne i prefiksarno-sufiksalne tvorbe imenica, složene i složeno-sufiksalne tvorbe imenica, sufiksalne tvorbe pridjeva i oblikovanja glagolskih pridjeva, sufiksalne tvorbe glagola od imenica, glagola od pridjeva i glagola od glagola, zatim prefiksalne i prefiksarno-sufiksalne tvorbe glagola, te prefiksalne tvorbe priloga.

Sufiksalna tvorba imenica

Za usporedbu na rječotvorbenoj razini dobro može poslužiti imenica *starješina*. Naime, u hkj. se rabi pridjev *star* i komparativni oblik *stariji*, pa se imenica *starješina* derivira sufiksom *-ješina* od pridjeva *star*. U ghkj. komparativ pridjeva *star* nije *stariji* nego *starji*. Zato se imenica *starješina* izvodi od pridjevskoga komparativnoga oblika *starji* sufiksom *-ešina*.

Kao drugi primjer izdvojene su inačice *puška* i *pukša*. Premda se etimološki riječ *puška* izvodi od latinskoga *buxis* i starovisokonjemačkoga *buhša*,¹ gradišćanskohrvatska inačica

¹ Vidi: Petar Skok, *Etimološki rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika*, knj. 3., Zagreb, 1973., str. 71.-72.

pukša na sinkronijskoj se razini može smatrati tvorbenu motiviranom riječi, jer ju je moguće izvesti sufiksom *-ša* od za *n* skraćene prezentske osnove glagola *puknuti*, *puknem*. Protivno tomu, riječ *puška* koja se rabi u hkj. nije tvorbenu motivirana jer nije moguće uspostaviti tvorbenu vezu te riječi s glagolom *puknuti*.

U hkj. se upotrebljava glagolska imenica *mlaćenje* sa sufiksom *-jenje* i provedenim jotovanjem na granici tvorbene osnove i sufiksa, tj. *t + j > ć*. U ghkj. se rabi inačica *mlatenje* koja je derivirana sufiksom *-enje* od prezentske osnove glagola *mlatiti*.

Sufiks *-ānj(ā)k* rabi se u ghkj. pri tvorbi imenica od prezentske osnove nesvršenih glagola, npr. *gibati > gibanjak*, gen. *gibanjka* u značenju 'savijača' ili *zvirati > zviranjak*, gen. *zviranjka* u značenju 'izvor'. U ghkj. se tim sufiksom ne deriviraju imenice od imenica, a također ni imenice od pridjeva. S druge strane, u hkj. sufiks *-ānj(a)k* se upotrebljava pri tvorbi imenice *putanjak* od imenice *put*, a također i pri tvorbi imenica od pridjeva u primjerima: *bijel > bjelanjak*, *žut > žutanjak*. Za razliku od ghkj., u hkj. se tim sufiksom ne izvode imenice od glagola.

Premda rijetko, u ghkj. se javlja sufiks *-čār* pri tvorbi muških etnika od ojkonima, tj. od imena naselja, npr. *Fideš > Fideščar* u značenju 'stanovnik Fideša'. U hkj. se sufiksom *-čār* deriviraju samo kajkavski etnici, npr. mjesto *Črečan > Črečančar* 'stanovnik Črečana', *Savska Ves > Savčar*² 'stanovnik Savske Vesi'.

Prefiksalna i prefiksavno-sufiksalna tvorba imenica

Od imenice *podne* u ghkj. se derivira imenica *napodne* prefiksom *na-*. U hkj. se upotrebljavaju samo analogne tvorenice s prefiksima *po-* i *poslije-*, tj. *popodne* i *poslijepodne*. Tvorenica *napodne* ne rabi se u hkj.

Prefiks *protiv-* u ghkj. se često koristi u prefiksaloj tvorbi imenica, npr. *protivdemonstracija*, *protivdokaz*, *protivglas*, *protivosiguranje*, *protivpotez*, *protivprijedlog*, *protivprikaz*, *protivreformacija*, *protivsvidok*, *protivteža*, *protivtražbina*, *protivtužba*, *protivsluga*. S druge strane, vrlo se rijetko rabi prefiks *proti-*, npr. *protipritisak*, dok se prefiks *protu-* pri takvoj tvorbi uopće ne upotrebljava. Protivno tomu, u hkj. se pri tvorbi takvih imenica glavninom rabi prefiks *protu-*, npr. *protudemonstracija*, *protudokaz* itd., a izvedenice tipa *protivdemonstracija*, *protivdokaz* i sl. smatraju se arhaizmima.

Složena i složeno-sufiksalna tvorba imenica

Tvorenica *sridnjoškolar* u ghkj. je čista složena atributnoga tipa sa spojnikom *-o-*, tj. *sridnj + o + školar*. U hkj. se, kao što je poznato, ne rabi analogna čista složena *srednjoškolar*, nego tvorenica *srednjoškolic*, koja je načinjena složeno-sufiksalom tvorbom, tj. *srednj + o + škol + (a)c*, jer u hkj. ne postoji riječ **školic* kao samostalna riječ.

Sufiksalna tvorba pridjeva

U hkj. se odnosni pridjev *skūpnī* derivira od imenice *skūp*. U ghkj. se ta imenica obično ne rabi, nego se upotrebljava pridjev *skūp* u značenju 'koji puno košta, koji ima veliku

² Vidi: Babić, 2002., str. 129.

cijenu'. Pridjev *skûp* nije u semantičkoj vezi s odnosnim pridjevom *skûpni*. Zato se u ghkj. pridjev *skûpni* derivira od priloga *skûpa*.

Pridjev *čemeran* je u ghkj. tvorbeno nemotiviran, jer se ne rabi imenica *čemer*. U hkj. se ta imenica koristi, pa *čemeran* znači 'koji osjeća čemer'.

U ghkj. pridjev *hrabren* ima isto značenje kao pridjev *hrabar*. U hkj. pridjev *hrabren* označuje umanjenost svojstva pridjeva *hrabar*, od kojega je izveden.

Pridjev *košćat* je u ghkj. deriviran od zbirne imenice *košće*. U hkj. pridjev *košćat* nije izveden sufiksom *-at*, nego se derivira od imenice *kost*.

Oblikovanje glagolskih pridjeva

Od prezentske osnove prefigiranih svršenih glagola V. vrste, u ghkj. se tvore glagolski pridjevi s nastavkom *-en*. Dublete se takvih oblika tvore nastavkom *-an* od infinitiva, nakon odbacivanja završetka *-ati*, npr. *napisati*, *napišem* > *napišen* i *napisan*, *porizati*, *porižem* > *porižen* i *porizan*, *privezati*, *privežem* > *privežen* i *privezan*. U hkj. se rabe samo oblici s nastavkom *-an*, tj. *napisan*, *porezan*, *privezan*.

Sufiksalna tvorba glagola

Izvođenje glagola od imenica

Od imenice *zid* je u ghkj. deriviran glagol *zidati* s prezentom *zidjem*, koji pripada 2. razredu V. vrste. U hkj. je od te imenice deriviran glagol *zidati* s prezentom *zidam*, koji pripada 4. razredu V. vrste. Prezentski oblik *zidjem* u hkj. je stilski markirani regionalizam.

U ghkj. glagol *krvaviti* ima značenje 'gubiti krv', pa ga zato valja derivirati od imenice *krv* sufiksom *-āviti*. U hkj. taj glagol ima značenje 'činiti što krvavim', pa ga se derivira od pridjeva *krvav* sufiksom *-iti*.

Izvođenje glagola od pridjeva

Od pridjeva *plav* u ghkj. je sufiksom *-iti* deriviran glagol *plaviti*, s prezentom *plavim*, *plaviš*... koji pripada IV. vrsti. Taj glagol ima značenja 'činiti što plavim' i 'postajati plav'. U hkj. se razlikuju glagol *plaviti* sa sufiksom *-iti* i značenjem 'činiti što plavim' (koji pripada IV. vrsti) i glagol *plavjeti* sa sufiksom *-jeti* i značenjem 'postajati plav' (koji pripada III. vrsti). Od pridjeva je deriviran veći broj glagola toga tipa.

Od pridjeva *živ* u ghkj. je izveden glagol *živiti* s prezentom *živim*, *živiš*... koji pripada IV. vrsti. S druge strane, u hkj. je od pridjeva *živ* deriviran glagol *živjeti*, također s prezentom *živim*, *živiš*..., koji pripada III. vrsti.

Izvođenje glagola od glagola

U ghkj. su glagoli kao npr. *izlitati*, *zalitati* i sl. derivirani od glagola tipa *izletiti*, s prezentom *izletim*, *izletiš*..., *zaletiti*, s prezentom *zaletim*, *zaletiš*..., koji pripadaju IV. vrsti (s promjenom vokala *e* > *i* unutar osnove riječi). U hkj. su glagoli tipa *izlijetati*, *zalijetati*

izvedeni od glagola *izletjeti*, prez. *izletim*, *izletiš...*, *zaletjeti*, prez. *zaletim*, *zaletiš...*, koji pripadaju III. vrsti. Isto tako, u ghkj. su glagoli tipa *izgarati* derivirani od glagola tipa *izgoriti*, prez. *izgorim*, *izgoriš...*, koji pripadaju IV. vrsti (s promjenom vokala *o > a* unutar osnove riječi). U hkj. je glagol *izgarati* deriviran od glagola *izgorjeti*, prez. *izgorim*, *izgoriš...* koji pripada III. vrsti. Također se glagoli *vidjati*, *iživljavati se* i sl. u ghkj. deriviraju od glagola *viditi*, prez. *vidim*, *vidiš...*, *iživiti se*, prez. *iživim se*, *iživiš se...* koji pripadaju IV. vrsti. U hkj. se glagoli *viđati*, *iživljavati se* i sl. deriviraju od glagola *vidjeti*, prez. *vidim*, *vidiš...*, *iživjeti se*, prez. *iživim se*, *iživiš se...*, koji pripadaju III. vrsti.

Glagol *pokušavati* u ghkj. se derivira sufiksom *-jāvati* od glagola *pokusiti*, prez. *pokusim*, koji pripada IV. vrsti. U hkj. glagol *pokušavati* izvodi se sufiksom *-avati* od glagola *pokušati*, prez. *pokušam*, koji pripada V. vrsti.

U ghkj. se glagoli II. vrste tipa *crknuti* i glagoli V. vrste tipa *ogledati se*, prez. *ogledam se* i *povećati*, prez. *povećam* imperfektiviziraju sufiksom *-ivati*, tj. *crkivati*, *ogledivati se*, *povećivati*. U hkj. se pri imperfektivizaciji tih glagola rabi sufiks *-avati*, tj. *crkavati*, *ogledavati se*, *povećavati*. Pritom je bitno istaći da su sufiksi *-avati* i *-javati* pri imperfektivizaciji plodniji u hkj. nego u ghkj.

Glagol IV. vrste *odgojiti* u ghkj. se također imperfektivizira sufiksom *-ivati*, tj. *odgojivati*. U hkj. se pri imperfektivizaciji glagola *odgojiti* koristi sufiks *-ati* (s promjenom vokala *o > a* unutar osnove riječi).

Kod glagola II. vrste *opomenuti* u ghkj. je moguća imperfektivizacija sufiksom *-jivati*, tj. *opomenjivati*. U hkj. se u imperfektivizaciji toga tipa upotrebljava samo sufiks *-jati* (s promjenom vokala *e > i* unutar osnove riječi), tj. *opominjati*.

Prefiksalsna tvorba glagola

U ghkj. se rabi glagol *premisлити* s prefiksom *pre-*. U hkj. se u tom značenju upotrebljava samo glagol *promisliti* s prefiksom *pro-*.

Glagoli *oblakomiti se* i *obvršiti* u ghkj. se upotrebljavaju s prefiksom *ob-*, a glagol *poračunati se* s prefiksom *po-*. U hkj. se u tim značenjima rabe glagoli *polakomiti se* s prefiksom *po-* i *izvršiti* s prefiksom *iz-*, te *obračunati se* s prefiksom *ob-*.

Glagol *pogristi* ima u ghkj. prefiks *po-*. U hkj. se u značenjima toga glagola rabe glagoli *pregristi* i *zgristi* s prefiksima *pre-* i *z-*, a taj posljednji je alomorf prefiksa *s-*. Ne upotrebljava se realizacija *pogristi*. Glagol *porizati* s prefiksom *po-* u ghkj. nema isto značenje kao glagol *porezati* u hkj. U značenju gradišćanskohrvatskoga glagola *porizati* u hkj. se upotrebljavaju glagoli *izrezati* i *razrezati* s prefiksima *iz-* i *raz-*. U značenju gradišćanskohrvatskoga glagola *prebraniti* s prefiksom *pre-*, u hkj. se rabi glagol *zabraniti* s prefiksom *za-*.

U ghkj. se upotrebljavaju dublete *presiliti* i *prisiliti*, te *preskrbiti* i *priskrbiti*, s prefiksima *pre-* i *pri-*. U hkj. se rabe samo realizacije s prefiksom *pri-*, tj. *prisiliti* i *priskrbiti*. U ghkj. se također upotrebljavaju dublete s prefiksima *pre-* i *pro-*, tj. *preciditi* i *prociditi*, *prepuhati* i *propuhati*. U hkj. se rabe samo realizacije s prefiksom *pro-*, tj. *procijediti* i *propuhati*. U značenju ghkj. glagola s prefiksom *pre-*, kao npr. *prebiti*, *prebosti*, *prebušiti*, *presijati*, *prestriljiti*, u hkj. se susreću glagoli s prefiksom *pro-*, tj. *probiti*, *probosti*, *probušiti*, *prostrjeliti*, *prosjati*.

U ghkj. se glagol *raskinuti* derivira prefiksalsnom tvorbom od glagola *kinuti*, s alomorfolom *raz-* prefiksa *raz-*. U hkj. takva tvorba nije moguća jer se ne rabi glagol *kinuti* bez prefiksa.

Od glagola *plinjiti* i *buditi (se)* u ghkj. se izvode glagoli s prefiksom *s-* kao npr. *splinjiti*, ili s alomorfolom *z-* prefiksa *s-* kao npr. *zbuditi (se)*. U hkj. se u značenju glagola *plinjiti* rabi realizacija *plijeniti*. U značenju gradišćanskohrvatskoga svršenoga glagola *splinjiti* u hkj. se realizira svršeni glagol *oplijeniti* s prefiksom *o-*. U značenju gradišćanskohrvatskoga svršenoga glagola *zbuditi (se)* u hkj. se rabi glagol s prefiksom *pro-*, tj. *probuditi (se)*.

Od glagola *gladnjeti* u hkj. se derivira glagol *izgladnjeti*, prez. *izgladnim* s prefiksom *iz-*, koji ima značenja 'postati gladan' i 'oslabjeti od gladi'. Također se izvodi glagol *ogladnjeti* sa značenjem 'postati gladan', s prefiksom *o-*. Svi navedeni glagoli pripadaju III. vrsti. Usporedno se koristi glagol *izgladniti* sa značenjem 'izmučiti koga gladu'. Taj glagol pripada IV. vrsti. S druge strane, u ghkj. se rabi glagol *gladiti*, koji pripada IV. vrsti. Od toga se glagola derivira svršeni glagol *ugladiti* s prefiksom *u-*, koji ima značenja 'oslabjeti od gladi' i 'postati gladan'.

U hkj. se pri prefiksaciji glagola *dijeliti* i *topiti (se)* ne rabi prefiks *za-*. Protivno tomu, u ghkj. se susreću realizacije *zadiliti < diliti* i *zatopiti < topiti*.

Prefiksalsno-sufiksalsna tvorba glagola

Prefiks *od-* sudjeluje u ghkj. pri prefiksalsno-sufiksalsnoj tvorbi od osnovnih pridjeva koji imaju prefiks *ne-*. Pri takvoj se tvorbi rabi sufiks *-ati*, npr. *odnemoćati* 'postati nemoćan'. U hkj. se u tom značenju upotrebljava samo realizacija s prefiksom *o-*, tj. *onemoćati*.

Prefiksalsna tvorba priloga

U ghkj. se prefiks *od-* rabi s vezanom osnovom pri tvorbi priloga *odzad(a)*. U hkj. se koristi prilog *zada* kao samostalna riječ. Prilog *odzada* je u hkj. sraslica, koja je nastala od prijedložno-priložne sintagme *od zada*.

Pri tvorbi priloga *zvečera* od genitivnoga oblika *večera* imenice *večer*, rabi se u ghkj. alomorf *z-* prefiksa *s-*. Upotrebljava se samo oblik *zvečera*, jer je imenica *večer* muškoga roda. U hkj. se ne upotrebljava alomorf *z-* nego prefiks *s-*. Susreće se oblik *svečeri*, jer je imenica *večer* obično ženskoga roda (N *večer*, G *večeri*). Također se upotrebljava dubleta *svečera*, jer ta imenica isto može biti muškoga roda.

Zaključak

Na temelju navedene građe može se zaključiti da se na rječotvorbenoj razini najviše razlika između ghkj. i hkj. očituje u prefiksalsnih tvorenica, posebice glagolskih, a razlike su prije svega uvjetovane izborom i karakterom prefikasa, te rjeđe ishodišnih glagola. Pri sufiksalsnoj tvorbi glagola najviše je razlika uvjetovano različitim morfološkim značajkama uspoređivanih glagola. Ostale razlike u sufiksalsnoj tvorbi najvećim su dijelom uvjetovane fonemskim sastavom i značenjem osnovnih riječi, a također i tvorenica. Navedene razlike znatnim su dijelom determinirane različitom dijalektnom i narječnom osnovicom ghkj. i hkj.

LITERATURA

- Stjepan Babić, Sinkronija i dijakronija u tvorbi riječi, *Jezik*, 1./37., Zagreb, 1989., str. 1.-9.
- Stjepan Babić, *Tvorba riječi u hrvatskome književnome jeziku*, treće, poboljšano izdanje, Nakladni zavod Globus – HAZU, Zagreb, 2002.
- Nikolaus Bencsics i sur., *Gradišćanskohrvatsko-hrvatsko-nimški rječnik*, Zagreb – Eisenstadt, 1991.
- Nimško-gradišćanskohrvatsko-hrvatski rječnik*, ur. Josip Hamm, Eisenstadt – Zagreb, 1982.
- Rudolf Tomsich, *Pravni rječnik gradišćanskohrvatsko-nimški*, Savezno kancelarstvo, Wien, 1999.
- Rudolf Tomsich, *Pravni rječnik Nimško-Gradišćanskohrvatski*, Bundeskanzleramt / Savezno kancelarstvo, Wien, 1999.
- Sanja Vu li ć, Neka otvorena pitanja u izradbi gramatike, *Znanstveni zbornik*, 1. ed., Eisenstadt / Željezno, 2002., str. 27.-30.
- Sanja Vu li ć, Načela pri obradbi tvorbe riječi u Gramatici gradišćanskohrvatskoga književnoga jezika, *Marulić*, god. XXXV., br. 3., Zagreb, svibanj – lipanj 2002., str. 496.-498.
- Sanja Vu li ć, Tvorba riči, u: *Gramatika gradišćanskohrvatskoga jezika*, ur. Ivo Sučić, Znanstveni institut Gradišćanskih Hrvatov, Željezno, 2003., str. 245.-390.

A CONTRIBUTION TO THE MAKING OF THE CONTRASTIVE GRAMMAR OF BURGENLAND-CROATIAN LITERARY LANGUAGE AND MODERN CROATIAN LITERARY LANGUAGE ON AN EXAMPLE OF WORD FORMATION

Summary

The work compares word formation characteristics of the Burgenland-Croatian literary language, which is generally based on the Čakavian vernacular, and modern Croatian literary language. The examples are from suffix, prefix, prefix-suffix, compound and compound-suffix noun formation, suffix adjective formation and verbal adjective formation, as well as suffix formation of verbs from nouns, verbs from adjectives and verbs from verbs, and prefix and prefix-suffix verb formation, and finally prefix adverb formation. Most frequent causes of particular differences are stated.

CONTRIBUTO ALLA ELABORAZIONE DI UNA GRAMMATICA CONTRASTIVA DELLA LINGUA LETTERARIA CROATA DI GRADIŠĆE E DELLA LINGUA LETTERARIA CROATA CONTEMPORANEA SULL'ESEMPIO DELLA FORMAZIONE DELLE PAROLE

Riassunto

Nello studio si confrontano alcune caratteristiche della formazione delle parole nella lingua letteraria croata di Gradišće, che si fonda per lo più sull'idioma ciacavo, e della

lingua croata letteraria contemporanea. Si distinguono esempi di formazione delle parole suffissale, prefissale – suffissale, composte e composto – suffissale, della formazione suffissale degli aggettivi e della formazione degli aggettivi verbali, quindi la formazione suffissale dei verbi dai sostantivi, dei verbi dagli aggettivi e dei verbi dai verbi, poi la creazione dei verbi prefissale e prefissale – suffissale, e infine la formazione prefissale degli avverbi. Si citano le ragioni più frequenti delle singole differenze.

Podaci o autoru:

Mr. Sanja Vulić radi u Zavodu za lingvistička istraživanja HAZU u Zagrebu, ulica Ante Kovačića 5, kao suradnik na projektu Istraživanje hrvatskih dijalekata čiji je voditelj akademik Milan Moguš; kućna adresa: Zagreb, Lastovska 11, tel: 01 48 56 212